

CERCUL

Foaia Partidului Național-Țărănesc din Vâlcea

Apare odată pe lună. — Abonamentul anual Lei șase zeci.

Redactor: AL. I. DEM.-COLTFȘTI

Administrator: CONST. SORESCU

Către alegătorii Vâlceni

Partidul Național-Țărănesc din Vâlcea, a reperat o strălucită și bine meritată victorie, în alegerile dela 1 Iunie a. c., lista, în cap cu **D-l Dinu Simian**, Șeful organizației județene, a obținut aproape **9000 (nouă mii de voturi)**. Nouă mii de voinți devotate și credincioase partidului Național-Țărănesc, și pe care nu le-a mânăat spre lista cu semnul „Cercul“ (O), nici silnicia jandarmilor, nici teroarea băncilor și nici amăgeala chiaburilor liberali de prin sate. Este un succes frumos și curat, care l-a dus pe **D-l Dinu Simian** în Parlament, cum nici **D-l I. G. Duca** n'a avut vreodată în Vâlcea, în opoziție sub votul Universal. Intr'adevăr, **D-l Duca**, în 1928, sub alegerile cele mai libere, făcute de guvernul Național-Țărănesc, n'a obținut — cu tot sprinjinul băncilor, al cadrelor solide liberale, al simpatiei majorității slujbașilor publici, decât 7200 voturi. Și tot în aceeași situație: la două luni după căderea dela Putere. Și încă, de data aceasta, partidul nostru a avut de luptat cu autoritatea și mirajul Guvernului la care se alipise aparatul electoral liberal, însuflețit de cunoscuta patimă și rea credință, cu care, de obicei luptă acest partid.

Deasemenea, pe țară Partidul Național-Țărănesc a obținut aproape 500.000 de voturi — în Transilvania bătând chiar guvernul în unele județe, ce-ace i-a îngăduit să trimită în parlament peste **30 (treizeci) de deputați**. Din acest punct de vedere, Partidul nostru se dovedește a fi cel mai tare din toate; nici un alt partid — n'a mai scos atâția deputați — după plecarea dela Guvern. Liberalii au dat 7 deputați în 1922, — 13 în 1926 și 15 în 1928 — de averescani nu mai vorbim. Aceasta este o dovadă că marea masă a țărănimii române s'a convins că partidul Național-Țărănesc, deși nu și-a putut realiza tot programul — dar în tot ce a înfăptuit a pus grija de Interesele și nevoile lumii producătoare: atât țărănime cât și târgoveți — care și-a dat seama că numai acest partid se află pe calea cea bună.

În Vâlcea, în deosebi, alegătorii și-au dovedit și mai mult dragostea lor față de partidul național-țărănesc făcând ca prin voturile lor, Vâlcea să fie al cincilea (5-lea) județ din vechiul Regat.

Apoi acești alegători vâlceni, cari au votat lista național-țărănescă mai au un merit: cu cele 9000 de voturi au ferit județul vâlcea, județ cu oameni vioi și pricepuși, de rușinea de a nu avea nici un reprezentant vâlcean, în Cameră, singurul Deputat vâlcean și cunoscut fiind numai **D-l Dinu Simian**. Aleșii guvernului, (căci cei cari i-au votat, au făcut-o în silă sau de nevoie), cum s'au ales au și plecat — iar noi nici până azi nu am aflat de unde sunt și cu cese îndeletniceau în trecut.

Așa fiind, Organizația de Vâlcea a partidului Național-Țărănesc, mulțumește și pe această cale celor 9000 de alegători credincioși și conștienți, asigurându-i și de aci înainte de toată ascultarea. Și în speranța că și ceilalți, după ce vor vedea, se vor convinge și întoarce la matcă, urează tuturor:

„Sănătate și vremuri bune!“

„CERCUL“

Parlamentul sau Corabia lui Noe

Din respect față de instituția, în sine, a parlamentarismului, noi îi spunem tot Parlament, cu toate că stăpânitorii de azi vor să-l confunde cu un bălcu oarecare, cu moșii, de o pildă. Intr'adevăr, că se și aseamănă cu bălcuirile, acelea din orientul îndepărtat, unde se adună atâtea neamuri, de se încurcă limbile. Așa și în Turnul lui Babel din Dealul Patriarhiei de azi. D-l C. Argetoianu, înșelat de amintirea Pumnului său, tare vreodată, a strâns puternic și fioros din el, ca să nu mai scape nimeni printre degetele încleștate. Când colo, a răsărit o ciupercărie, de parcă alegerile le-ar fi făcut D-ra Mărcăneanu și nu D-l Argetoianu.

Au ieșit și au intrat în Cercul acesta, Iorghiești, argetoianiști, Tepești, manoilescani, Național-Țărăniști, Georgiești, Liberali-duciști, Lupiști, Cuziști, Steriști, Cametiști, Socialiști, Comuniști, diverse ligi conlucrătoare cu D-l

Iorga și diferite sfaturi negustorești — încât dacă D-l Iorga, întors la ocupațiile sale obișnuite s'ar apuca să scrie în Istorie de această Corabie a lui Noe, modernă, în care au intrat câte o pereche-două, din fiecare fel de vietăți, capitolul acesta ar face groaza memoriei viitorilor școlari.

Și cum — după această ispravă, Tata Noe — Iorga — nu știe ce să mai facă cu această strânsură deluviană care nu se arată de loc dornică să plece. afară — se va apuca, fatal — să dea reprezentații à la Kludsky.

Deocamdată e furios pe timonierul corăbiei, D-l Argetoianu, care, fără să vrea — ba din contră, a vârat în barcă vietăți neplăcute felului mamon (capitalismului apusean) cum sunt cuziștii și comuniștii.

D-l Argetoianu, care se lăuda că va stârpi toate găngăniile politice din țară, tot a reușit să facă o ispravă: a demonstrat că

avem și noi comuniști, ba în așa număr că au putut trimite câțiva reprezentanți în Cameră. Deja și altmintreli streinătatea interesată în economia noastră ne avea în supraveghere și făcea observe asupra stabilității noastre sociale. Acum i-a invalidat pe Comuniști și i-a scos din Parlament — dar ce folos! D-l Argetoianu & Comp. (a se înțelege D-l Iorga) face ca Turcul care și-a vândut sofa, pe care și prinsese nevasta înșelându-l.

Incolo — pe Corabie distracție în consecință: injurături — bătaii — hărmălaie și în caz de armistițiu, când unul vorbește celălalt iese afară.

Numai, având gata Corabia — să nu vie Potopul — și cum este șubredă — să te ții.

Se aude, însă, că cel mai târziu la primăvară, patronii vor lichida această întreprindere, care se anunță a merge prost. Va fi o desfacere, curat, „ca dela foc“!

A. C.

„Lupta dreaptă“

A răsărit un confrate și un tovarăș tânăr, fiindcă e nou, de luptă, cu condeii. Il cheamă frumos și voinicește „Lupta dreaptă“.

După chipul și asemănarea celui ce i-a dat viață și poate ca o provocare, la măsurarea puterilor sau în tot cazul la o verificare a lor. Trântă dreaptă, fără piedică și fără minciună, să nădușească și să iese răutatea din el. Ne pare

bine că a răsărit prietenul nădrăvan și îi urăm să crească repede ca și cel din povești și să ajungă bătrân.

Numai că să ne ierte de o povață, ca mai în vârstă: Când te cheamă „Lupta dreaptă“ să te ferești de a lua măcar în mână, arma din hala de vechituri a altora. Făurește-ți singur unelta de luptă și vorbește numai atât cât știi și ai aflat tu însuși nu ce se vorbește de alții. Altfel se iscă desmintirea, dintr'început.

Bucicu

Dela fostul consiliu comunal

Răspuns unor calomnii

Adversarii noștri liberali, păstrători ai tradiției lor cunoscute și purtați de aceleași năravuri rele merg pe drumul lor obicinuit: între țigănie și pamflet. Orașul nostru, osândit să suporte festivitățile electorale ale liberalilor, sârbătorite cu beții, cu adunături de țigani gălăgioși, cu vicieimuri luminate și sgomotoase, regisate de inventivul domn Gică Vasiliu și cu prasnice la d-l Naie Niculescu sau într'o curte de fabrică, a fost împânzit, în vremea din urmă de calomnii verbale și scrise, ce și au obârșia în oficina clandestină și fără rost dela Primărie, ori dintr'o gazetă, care încearcă, să fie de scandal și n'o ajută puterile.

În sfârșit grupul intelectual instalat cu Parchet și cu alaiu țigănesc la Primăria acestui biet oraș, s'a gândit să dea... și un comunicat, către cetățeni, în care se debitează aceleași laude de reclamă și tot atâtea neadevăruri și calomnii.

Redacțiunea acestui comunicat, se poate atribui, oricăruia dintre ocupanții actuali ai Primăriei, cari sunt, câți inși tot atâtea condeie redutabile.

Vom răspunde pe rând fiecărui punct arătat acolo și în gazeta... fără îndrumare, nu spre a ne desvinovăți, ci pentru edificarea cetățenilor, înclinați să plece urechea la clevetire și a multora cari pot uita un trecut apropiat de muncă și de realizări:

1) Că actuala comisie interimară a desființat toate posturile de funcționari inutili... n'a desființat nimic și n'a realizat nici-o economie. În orice caz este o afirmațiune vagă și când ni se vor da detalii vom răspunde și noi cu precizii;

2) „... N'am făcut nici-o nouă numire...“.

Un neadevăr sfruntat. S'a încheput plasarea tuturor agenților electorali, tuturor scandalagiilor, care i-au înscăunat cu alaiu la 22 Maiu.

Este suficient să amintim: S'au numit frații Șuşcu din Țigănie, ajutor de șofer (1) și celălalt, ajutor de fierar la pompieri, fără să știe sau să poată lucra acolo. Desigur că la aceste numiri s'a avut în vedere devotamentul acestor frați, dintre cari, unul, transportat de elan, a sărutat chiar, pe Domnu Mitică.

A fost numit Ion Părcălabăiu din Ostroveni, pentru meritele sale de virtute și omenie, ca unul care s'a distins rupând nasul lui Androviceanu, trăgând noaptea cu pușca prin cătun și pentru că a lovit și a dat cu ardeiu în ochii învățătorului I. Roșianu la alegerile administrative. Și a fost numit, ce credeți că... a fost numit... controlor al Pieții. Va putea, astfel, să-și desfacă liniștit zarzavaturile dijmuite, prin teroare, dela cetățenii ostroveni. Și-a fost numit Cochici, om de treabă, dar incapabil de o muncă serioasă; apoi

d-nii: Ilie Nicolăescu, Gh. Emilian, Ion Stanca, Gh. Fundătoreanu, Isfan Ferent, D-tru Trăscău, Stelian Ionescu, I. Spinciu, D. Mojiu, Gh. Butucea, Gh. Purcărescu, s. a. Acestea, nu sunt numiri noi?

Însfârșit se mai află în treabă la Primărie, acea distinsă comisiune onorifică de control și opinie, compusă din d-nii N. Enescu și Em. Pribeanu, cari formează anticamera treburilor edilitare, fără a vizul și cunoștința cărora nici nu se pătrunde în oficiile Primăriei, nici nu se face ceva. Un fel de Charles Rist și Roger Auboin edilitari. Desigur că și sacrificiul și abnegația acestor consilieri tehnici nu pot fi duse la extrem.

Este adevărat că bugetul anului 1930 s'a soldat cu deficit. Să nu se uite, însă că fostul consiliu Comunal a început să lucreze abia la 1 Iunie 1930, că datorită crizei generale, nicăeri bugetele n'au fost ferite de deficite — dată fiind reducerea transacțiilor — regresul comerțului și deci a încasărilor. Un deficit de circa un milion și ceva lei era fatal (nu 3.000.000, cât se spune) cu atât mai mare apare meritul fostei gospodării comunale, care cu un buget anemiatic de criză, a putut realiza atâtea lucrări mari.

4. În ce privește gestiunea financiară a trecutei administrații comunale... comunicatul se pretează la o mișelie când insinuuază că s'au descoperit nereguli, de fraudă și în cercetările inspectorului trimis, cu scop determinat să fi fost trimis Parchetului. Aceasta, însă, nu din pricina vreunei particularități locale, ci dintr'o măsură generală: s'a decis ca toate gestiunile publice verificate, să fie trimise, pretutindeni la Parchete, ca să se vadă, dacă nu e locul — pe undeva — să se deschidă și acțiuni publice. Foarte bine: cine a furat și s'a pricopsit, guvernând avutul și banul public, să intre la pușcărie. Suntem cei dintâi cari dorim să se lămurească definitiv opinia publică.

Este adevărat că nereguli de formă, în operațiunile edilitare, există cu duimul și autorul lor este singur, subsemnatul. Și ca jurist, trăind numai din profesia de avocat, am călcat conștient și voit formalitățile anevoioase, când ele se puneau în drumul dorinței mele de a lucra intens, și repede.

Câteva exemple:

Am vrut să fac lucrarea cu apă din „Zăvoiu“. Mergând pe calea arătată de lege și cu formalitățile de rigoare, trebuia: să obțin vutul consiliului; să-l înaintez Deleg. județene — comitetului local — apoi odată aprobat, de aceste foruri (circa trei luni) să intervin la comitetul tehnic superior, al Directoratului, care urma să trimită o expertiză; expertul făcea planul, care trebuia aprobat la rândul său, de comisia tehnică de pe lângă

Ministerul de lucrări publice — care putea ordona noi cercetări; apoi lucrarea trebuia scoasă în licitație, cu publicații în regulă, iar furnizarea mașinilor urma să treacă prin aceeași filieră. Toate aceste operațiuni, oricâtă diligență s'ar fi pus de aici — necesitau cel puțin un an de zile — ca la urmă abia să avizăm asupra fondurilor.

Ar fi fost un proiect în plus la cele găsite de noi în sertarele primăriei, iar D-ta Domnule Colonel Popescu, care ai devenit subit procuror obștesc și convocator de întruniri, acum, când dela Vlădești nu-ți mai vine nici un pahar cu apă (sursa fiind veche și aproape infundată) ai crăpa de sete ca un șoarece. Eu ce-am făcut? Convins de seriozitatea și practicita-tea planurilor D-lui Sandu Popescu, am luat bani dela Bancă, am pus să sape și văzând că iese apă din belșug și potabilă, am plecat la București cu doi specialiști după mine, am stat o săptămână cercetând, comparând și luând oferte dela toate casele reputate — am comandat mașinile în Germania cu care ocazie am cheltuit, eu cu însoțitorii, lei 20.000 — da, douăzeci mii lei — pentru că atât am cheltuit — poate am și petrecut — dar n'am înțeles să umflu suma lucrărilor. Am venit acasă, am găsit un om al lui D-zeu, pe D-l Fiorovanti care a consimțit să ia lucrarea pe credit și în Octombrie — apa a țâșnit pe conductele orașului, cu presiune și din abundență ca astăzi să trăim numai din această sursă.

Totul a costat lei 695.000 (șase sute nouăzeci și cinci mii) din cari peste 200.000 lei am scos dela Măcelari prin taxe benevole, puse pe vitele tăiate.

Am călcat formele, dar am isprăvit în patru luni rezolvirea unei nevoi adânc simțite, în fața căreia priviseră neputincioși atâția primari timp de 10—12 ani, fiindcă toți nu avizau decât la proiecte de zeci de milioane. Aduc și de astădată vii mulțumiri ajutoarelor mele și acelor consilieri, cât și prietenilor din oraș, cari m'au încurajat și susținut în această măreață operă. Sunt mândru și nu m'a impresiionat nici inconștienta aceluia inspector ad-tiv improvizat, care a opinat, că lucrarea de apă, fiind făcută fără îndeplinirea formalităților legale — este ilegală — și ca atare să restituți banii și să-mi i-au lucrarea acasă, s'au s'o arunc în aer. (N'am bani, că poate aș face-o). La fel „am călcat legea“, închiriind hala, grupului de măcelari, prin contract cu lei 325.000 anual, în loc de 178.000 lei cât îmi ieșise cu oferte pentru licitație, când se știe controlul și regimul riguros, exercitat de noi în hală. Greșit se presupunea un monopol, acolo unde și prețul și controlul se fixa suveran de Primărie, la care se adăoga solvabilitatea chiriașilor și puțința de a-i sancționa, nu ca atunci când erau zece-cinsprezece

măcelari în hală și care-și făceau de cap, pentru că n'aveau cu ce răspunde. Dealtfel și actualii chiriși când s'au hăinit, le-am aplicat amenzi dureroase, am făcut tăiere de vite pe seama Primăriei și totdeauna i-am ținut din scurt.

Deacea acum când nu mai sunt Primar, d-l M. Beretz — căruia îi datoram — e drept de vre-o trei ani vre-o 100.000 lei, nu-mi mai primește dobânda și mi-a protestat polița. De, altul în locul meu, găsea mijloc s'o amortizeze.

Și tot așa, am călcat legea — reducând cu dela mine putere, a-trenzile și chiriile negustorilor chiriși ai Primăriei — spre ușurare și pentru a evita părăsirea imobilelor.

Chiar d-l I. Mihalache, ministru de Interne, mi-a făcut observațiuni și s'a mirat că un jurist să calce în așa fel legea!... I-am răspuns, prin Directorul Ministerial-Craiova, că n'are decât să mă dea afară din fruntea Primăriei, că n'am să plâng nici acum, cum n'am plâns nici ca s'o iau.

În sfârșit, am călcat legea dând prin bună învoială, construcțiuni de străzi, acelora cari se oferiau să lucreze pe datorie și puteau să aștepte.

Bine înțeles toate cele de mai sus se făceau cu aprobarea consiliului, cu discuțiune și pe bază de deviz alcătuit de serv. tehnic comunal — nu prin evaluare după simplă apreciere și după ce fuseseră publicate.

Datorită însă, acestui mod de a lucra, firesc la vârsta și temperamentului meu, s'au putut întâmpla, în interval de un an lucrări cari întrec tot ce s'a făcut dela războiu încoace și a doua oară la fel așa face pentru că sunt singurul care nu și-a făcut un ideal din a ajunge Primar și deci nu mă cramponez. Dacă am avut un asemenea ideal, apoi acela era modul cum doream să fac primărie.

Desfid pe oricine și chiar somez să se facă dovada că am tras foloase personale, eu și colaboratorii mei, cărora și aici le expun recunoștința mea și voi intra singur la pușcărie. Tot ce s'a cheltuit s'a făcut în public, la lumina zilei și cu control.

În ce privește regimul pâinii, controlul a fost mai cinstit și mai riguros ca oricând. Și îmi pare rău, că un om ca D-l V. Săndulescu, care mă cunoaște, îmi cunoaște nevoile și într-o câțiva felul meu de a fi, se face, prin organul său, e-coul unor insinuări calomnioase și se face că uită, deși cunoaște cazuri, când eu personal, am făcut razii matinale și de noapte, controlând aplicarea tichetului pe pâine și când tot personal, am confiscat mari cantități de pâine, neeticitate din greșeală dovedită a lucrătorilor — tocmai la prietenii buni — și politici și personali. Am confiscat pâine și cu lipsă de zece grame — și sub noi a fost sin-

gurul regim, când nu s'a admis scădere, nici măcar de cinci grame — la pâine.

Sub gospodăria noastră, numai de către Casierie și Contabilitate — riguros controlate, s'au plasat tichetele pe pâine. Desfid și aici să se facă dovada contrarie — dar provoc pentru trecut — să se afirme același lucru.

În ce privește partea finală a pamfletului — cu ridicarea autorității și a prestigiului Primăriei — D-l Mitică Simian et Comp. s'o lase mai moale. Cred că m'am priceput mai bine ca D-lor să păstreze un nivel pentru care, în orice caz, am mai multă pregătire.

Sub mine — e drept poate n'a fost atâta... democrație și am cerut mai mult respect, nu față de mine — ale cărui maniere sunt cunoscute — dar față de ce reprezentam eu: **conducerea orașului** — și n'am îngăduit să se scuie și să mi se strige, în urechi de clientela politică, solicitatoare de făgădueli scadente, ca acum. Și în tot cazul, cred, că orașul, în orice ocaziune a fost suficient reprezentat — și prestigiul Primăriei n'a fost diminuat cu nimic.

Și atunci, rostul Pamfletului — Comunicat nu poate fi altul decât acela de a constitui indispensabilă platformă electorală, unor oameni cari simt că vor fi îndepărtați curând de acolo, de unde s'au cocoțat, tăgăduindu-și identitatea, ca să poată țipa la vreme, că au vrut să facă și să dreagă.

Pentru toată lumea însă, scurta

noastră gospodărie comunală va rămâne ca un exemplu viu de activitate rodnică, dusă cu energie și cu elanul voinței de afirmare. Mărturie stau: străzile noi și frumoase, deschise la periferie; înzestrarea cartierelor cu apă și lumină; minunata operă „Hydros“ din Zăvoiu; conduita noastră egal de slujitoare pentru toți — fără deosebire politică și omenească, fără să cadă în demagogie și desmăț. Afară de aceasta preocupați și de grija viitorului acestui oraș, expus regresului, eram pe punctul de a începe, în fapt, realizarea iluminatului electric — modernizat și suficient — a cărui manoperă, împreună cu pavarea generală și canalizarea, ce urmau să fie făcute de o Casă Americană și plătitibil în 20 ani — ar fi dat de lucru la sute și mii de oameni — ar fi dat un impuls economiei asemiata a orașului și ar fi fost începutul acelei occidentalizări a Râmnicului (cu Strand și Casino) — dela care, numai, putem aștepta o reînflorire a acestui oraș, lipsit de industrii și debușuri, și deci de venituri, prin atragerea vizitatorilor.

În loc de toate acestea — se va continua cu sistemul de reclamă al căldărilor cu smoală și al petecilor de asfalt pe trotuare — ca să se vorbească... de activitate — și, poate, cu o broșură de laudă și cu încă un pamflet.

Al. I. Dem. Colțestii
primarul ales al Rm-Vâlcei

A propos... de prestigiu

Actuala comisiune interimară a găsit la Primărie un regres înspăimântător al nivelului de autoritate și prestigiu și anunță că s'a hotărât să ridice acest nivel, chiar cu umărul.

În acest scop, se spune că o comisiune, compusă din oamenii cunoscuți ca pricepere în regisorat și anturare — lucrează, deja, la elaborarea unui regulament... de regenerare a prestigiului. Scena următoare, dovedește începuturi îmbucurătoare.

La cabinetul Primarului, la birou D-l Președinte Mitică, (cercetând cu surprindere pereții vopsiți proaspăt și fără crăpăturile lăsate de D-sa la plecare).

Intră un cetățean, cu o ținută îndoelnică și de o identitate aproximativă, neanunțat și fără să bată la ușă.

— Să trăiești Coane Mitică — și întinse o mână certată cu săpunul spre placa de sticlă a mesei — cealaltă fiind prinsă cu o petiție. Conu Mitică — mulțumește aparte și se face că nu vede mâna ce i se întindea afabil.

Un sgomit surd și plastic de scuipat greu și prompt se ridică din dușumea însoțit de un „hm“ cominatoriu spre urechile presi-

dențiale. Efectul tot așa de prompt.

— A! Să trăiești — dragă... Să trăiești — iartă-mă — făceam niște socoteli în gând. Ia loc.

— Nu stau. Poftim! (și întinse și cealaltă mână cu petiția).

D-l Președinte, de teama unei alte peceți lăptoase pe dușumea, își grăbi mâna și ochii pe cerere... Citire, în gând, frântă, din loc în loc, de diferite sunete guturale... ce se traduc; „difcil“.

— De, cam greu, dragă — să vedem... fii sigur, că puțină îngăduială...

— Nici o îngăduială... Vreau slujba făgăduită și o vreau până deseară. Azi. Să fiu al dracului Coane Mitică de nu... Mă știi pe mine, că fac urât când mă contrazice cineva în „interesul“ meu. Apoi eu sunt om să aștept? Păi, cine ți-a adus, Coane Mitică, de vale toți înăteștii, când gonirăm „pă ăia“ și îi injuram de mama focului? Nu eu? (și al doilea proiectil lichid se înfundă pe covor). Ambele argumente și teama unei schimbări de direcție a produselor bucale — fură determinante.

Conu Mitică — slăbit de cunoscutul și antrenatul sau resort, fășni de pe scaun și atinse afabil umerii cetățenești și indignați.

— Bine, dragă, s'a făcut. Până deseară s'a aranjat. Să trăiești.

Și omul ieși satisfăcut — lăsând în urma sa încă un semn spumos de astă dată, de veselie.

— Un comunicat al Primăriei va vorbi în curând și mai pe larg de aceste accese democratice și de prestigiu.

Indiscret

Iarăș Jandarmii

Firește, avem tot respectul față de instituțiunea jandarmeriei și suntem convinși de utilitatea și necesitatea ei. Această nu ne poate împiedica, însă, de a nu observa că noul regim al D-lui Argetoianu — revenind la vechile apucături liberale, a luat jandarmeria de la rosturile ei firești, de paznic al liniștii și ordinii publice, i-a luat independența pe care i-o fixase Guvernul Național Țărănist și a amestecat-o din nou în administrație, deci în politică. Populația dela sate s'a impresionat neplăcut, văzând iarăș pandurii, intrând, cu dela sine putere — sau împinși de politicianii liberali, prin casele oamenilor, ridicând arme și găsind oamenilor nod în papură pentru toate nimiciurile; după cum, la alegeri, sătenii au fost revoltați, văzând iarăș jandarmii lovind și presând asupra alegătorilor, făcând bariere pe șosele și oprind pe drumetii suspectați, pentru motive stupide.

Acest fel de a folosi jandarmeria în politică pe lângă că o îndepărtează de menirea și atribuțiunile ei și o expune la ura populațiunii, dar o încurajează la abuzuri — deoarece nu toți jandarmii au pregătirea profesională și morală — suficientă.

Așa s'a făcut, spre a da un caz, că jandarmii dela Rozești, au pătruns, fără nici un rost, în casa săteanului N. Carabașă, în ziua de Anul Nou 1928 — pe când oamenii petreceau, seara târziu — după obicelul, au ridicat o armă — fără autorizația legală și la obiecțiunile soției de gazdă — șeful postului a isbit-o cu patul armei în piept. Soțul revoltat a lovit și el pe jandarm — s'a încins o bătaie în regulă — ca Tribunalul — să condamne tot pe soțul — ce sărise în apărarea soției lui — Desigur pentru repararea prestigiului unui jandarm ce nu știuse să și-l păstreze singur.

Iată la ce expune politica și pe jandarmi și pe oameni, când vin la cârmă Guvernele contra voinței Țării, pe care sunt nevoiți s'o siluiască în alegeri.

X. X.

Informațiuni

■ Conducerea Centrală a partidului liberal ducist a hotărât ca nici un membru al acestui partid, să nu intre în vreo comisiune interimară, dela sate, orașe sau județe, sub sancțiunea excluderii.

Actualii edili, din stalul prim — ai orașului nostru — mai sunt, ori ba membrii ai grupării de sub șefia D-lui I. G. Duca? Sau, în asemenea ocaziuni, gospodăresc cu haina întoarsă pe dos, ca membrii ai Sfatului Negustoresc, sub mască — așa cum se complăce, dela o vreme, acest partid să opereze, în politica românească (vezi recente alegeri)?

În orice caz, vrem și noi să știm cu cine avem de a face: cu liberalii sau cu sfatuliștii, cari și-au declinat prima calitate?

— „Cu vizitiul sau cu bacătarul“ vorba lui Molière.

La Primărie, în prezent, este o adevărată incurie.

Conu Mitică, în căutarea pietrii filosofale și a apei miraculoase, care să-i înlocuiască insolabilitatea contribuabililor — este nevoit să dea foarte rar pela comună; ajutorul său d-l Gică Vasiliu, ocupat cu vastele și multiplele sale întreprinderi, este obligat la aceiași rezervă, Boer Nicolae, incomodat de o belea, pe care n'a cerut-o — idem — A rămas pe poziție numai neostenitul cercetător arheologic d-l Daniilescu, vecinic nehotărît în care mână să i-a geanta și în care umbrela, fără de cari n'ar mai fi adeptul Profesorului cel mare.

Cu tot concursul ce-i dau cei doi consilieri tehnici — ai Primăriei — bietul D-n Daniilescu respectos de datini și credincios obiceiurilor sale, se devotează operațiunilor de stare civilă și... săpăturilor din Scundu.

Efectele însă n'au întârziat. Deocamdată suntem amenințați de a fi lipsiți de apă suficientă — din pricină, că actualii edili nici nu se pricep, nici nu se îngrijesc de acest capitol important de gospodărie comunală. În sarcina „Hydros-ului“ din Zăvoiu, s'au pus și alimentația cu apă a orașului și a Uzinei și a Băilor și a stropitului public, sub motiv că n'au vreme să repună în funcțiune pompa dela puțurile speciale ale Uzinei și Băilor — tocmai acum când sursa Vlădești a încetat. Din această cauză pompele electrice din Zăvoiu, silite să lucreze zi și noapte, fără încetare și din greu — sunt în pericol de a se defecta ori aprinde. Ce ne-am fi făcut... fără jucăria aceasta „Hydros-ul“? Și de ce nu se continuă lucrările de desfundare dela Vlădești, începute de noi?

În loc să termine repede revizuirea sursei de apă dela Vlădești — Conu Mitică — a revenit iarăși la proiectele sale de a întreprinde o lucrare radicală de alimentație cu apă a orașului — Vechiul său plan și reflectează serios — unde să găsească cele 8-10 milioane necesare acestei operațiuni.

Până una alta, ne servim de „jucăria“ de 700.000 lei (cât a dat d-sa pe pompa de incediu), cum îi place conului Mitică să califice osteneala trecutului consiliu.

Conducătorul gazetei noastre, „Cercul“ d-l Al. I. Dem.-Colțești, mulțumește prietenilor din Sectorul Folești-Costești, pentru dragostea ce i-au arătat, în alegerile dela 1 Iunie a. c., prilejuindu-i un frumos succes la Secția Folești, (800 voturi) și dovada trainice legături cu partidul Național-Tărănesc.

Conducerea partidului Național-Tărănesc din Vâlcea aduce mulțumiri tuturor prietenilor politici din județ pentru devotamentul și însuflețirea cu care au luptat în alegerile recente. Felicită în deosebi sectoarele: Mateești (I-iul pe județ) Folești — Costești — Lădești (pentru statornicia dovedită — chiar în lipsa conducătorului de sector) Măciuca și în deosebi Horezul — care a dat atâtea voturi — în Cetățuia dibaciului și înzestratului cu mijloace elector liberal Băcescu.

In curând va începe reorganizarea partidului nostru în Vâlcea. Se va ține congresul anual cu care ocaziune toți acei cari au absentat dela lupta comună — au luptat contra sau au uneltit împotriva bunului mers al organizației, vor fi sancționați.

Casele comunale vor fi revizuite și refăcute, întrucât mulți dintre, acei cărora li s'a încredințat rosturi de frunte n'au fost la întâlțimea cuvenită acestei încrederi.

Rugăm pe prietenii noștri din județ să ne semnaleze în scris toate păsurile lor, făcându-ne atenți asupra abuzurilor ce întâmpină și constată, spre a interveni sau a lua act pentru viitoarele sancționări.

Intrebăm pe D-l Președinte, al Comisiei Interimare a orașului nostru — ce demersuri a înțeles să facă pentru săvârșirea ultimei operațiuni, ce mai rămăsese de făcut? Ca să poată începe lucrările de electrificare — jurnalul Consiliului de Miniștrii, întrucât toate celelalte formalități s'au efectuat de trecu-

tul Consiliu c-l — inclusiv semnarea caetului de sarcini și a statutelor societății — de regie mixtă.

Altmintreli riscăm a nu avea lumină la iarnă — și ar fi prins bine cele circa 5 — 6 milioane, costul manoperii — pe cari Societatea suedeză urmează să le verse numai decât în oraș pentru mâna de lucru. Sau se angajează, la atașarea vreunui motor — operațiune mai comodă și fără bătaie

de cap?

Se află sub tipar lucrarea „Candidații“ — comedie de moravuri și devenită de mare actualitate — de D-l Al. I. Dem.-Colțești. Doritorii de a avea această pagină de moravuri contemporane vor adresa comenzilor Tipografiei „Gutenberg“ (lei 50 exemplarul) De-ocamdată nu mai înscrieri.

INȘTIINȚARE

Cu privire la revizuirea anuală a situației supușilor străini

Ministerul Muncii aduce la cunoștință că în cursul lunii Iunie a. c. va face revizuirea anuală a situației supușilor străini cari se află în țară.

La această revizuire sunt obligați să se prezinte toți supușii străini cărora le expiră termenul de ședere în România pe ziua de 1 Iunie cor., fie că sunt salariați sau patroni, fie că și exercită profesiunea sub orice altă formă sau orice alt motiv de rămânere în țară ar avea.

Supușii străini cari își exercită profesiunea pe cont propriu, vor face cererea personal și vor anexa la cerere: livretul de exercitarea profesiunii, biletul de liberă petrecere, certificat de înscrierea firmei la tribunal și dovadă de plata impozitului comercial sau industrial pe primul semestru al anului 1931.

Pentru cei cari se găsesc în serviciul altor persoane sau întreprinderi, cererile vor fi făcute numai de către patronii lor și la cerere se vor anexa: livretul de exercitarea profesiei, biletul de liberă petrecere și dovadă de plata dărilor pe primul semestru al anului 1931.

Salariații străini, cari în momentul revizuirii se găsesc fără angajament, vor face singuri cererea și vor anexa: livretul de profesie, biletul de liberă petrecere și dovada de plata impozitului pe primul

semestru al anului 1931.

Supușii străini, cari nu se găsesc în vreuna din categoriile de mai sus, vor face singuri cererile și vor anexa biletul de liberă petrecere și dovadă de plata impozitului pe primul semestru al anului 1931. În cerere vor arăta situația lor și motivul rămânerii în țară.

Cererile și actele astfel întocmite se vor depune între 10-20 Iunie cor. la poliția din capitala județului respectiv.

Pentru supușii străini din Mediaș, cererile și actele se vor depune la comisariatul de poliție al orașului.

Pentru cei din București, cererile vor fi depuse la comisariatele de poliție respective.

La depunerea cererilor și actelor pentru revizuire, organele indicate pentru primirea actelor vor elibera depunătorilor adeverințe cu termen de valabilitate 1 Septembrie 1931. Aceste adeverințe vor servi supușilor străini pentru ședere în țară pe timpul cât va dura revizuirea.

După revizuire, actele se vor restitui prin organele de poliție sau preturile în raza cărora domiciliază supușii străini.

Cei cari nu se vor conforma dispozițiilor de mai sus vor suferi rigorile legii pentru protejirea muncii indigene.

Ultima oră

În momentul când „Cercul“ se află sub tipar ne vine vestea demisiei Domnului Iuliu Maniu, șeful partidului Național-Tărănesc, din conducerea acestui partid. Știrea aceasta, mai mult decât senzațională și pe neașteptate, a produs, cum este și natural, o puternică impresiune, dată fiind marea personalitate a D-lui Iuliu Maniu, mai ales când se cunoaște că D-sa nu este omul acțiunilor necumpănite și fără un scop, bine determinat, șeful partidului Național-Tărănesc se retrage și din Parlament și din viața politică activă. Prin două scrisori frumoase și adânc simțite, adresate D-lor I. Mihalache și V. Madgearu, D-l Iuliu Maniu, își arată această hotărâre neclintită și recomandă convocarea comitetului partidului pentru alegerea unui nou Președinte, Cercurile politice comentează cu aprindere acest fapt — care nu va întârzia să aibă un puternic răsunet înăuntru și în afara hotarelor. Desigur e prematur să facem vre-o judecată asupra motivelor ce au determinat pe șeful nostru la acest act. E foarte probabil, ca el să însemneze un gest de partid împotriva sistemului artificial și dăunător de guvernare, în prezent, sau este chiar avertisment și o degajare de politica aventuroasă și cu tendințe dictatoriale ce pare că se întronează la noi. Actul acesta nu va întârzia să aibă importante consecințe politice, când se știe tactul de totdeauna al D-lui Iuliu Maniu și ce reprezintă D-sa în politica românească.

În orice caz prietenii noștri Vâlceeni să aștepte cu liniște desfășurarea acestui eveniment, să se ferească de a da crezare diverselor explicări de rea credință — și să fie încrezători în înțelepciunea șefilor noștri și în unitatea partidului, după cum a afirmat-o chiar D-l Iuliu Maniu, în scrisorile sale.

Fiiți convinși că D-l Iuliu Maniu știe ce face — și nu întreprinde niciodată nimic, fără să cugete adânc și fără să nu-și propună scopul de atins.

Tocmai această proprietate îl face mare.

A. C.